

ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ:

Ρήξη άναμεσα στόν «παλιό» και «καινούργιο» κόσμο

«Νό Βεωρήσουμε τις μουσικές φόρμες σαν όμεσες συνέπειες παθισμένων γενεσιούργων μοτίβων».

Πατέσιμος - στη δηλώσεις ο Pratella - στην οδόντι μουσική έμφευγε της ρότος μας. Δηλώνουμε επίσης ότι η συγκρήτηση της ιταλικής μουσικής είναι τό λογικό προϊόν· το τον πονοκιλιασμένων άδειν από την σύρραγμα θράσια των καθηγητών στις παραδόσεις. Σα τον μεγάλων έκδοτών, φιλόργυρων και φιδιοτάρησην έμπορων από νότες και φωνές.

Πράγματι, τούς νέους ήταλους μουσικούς που θαγουνούν από τη μαλουμότητα άπομορφα τών άδειων πλούτοδίουν άμεσα οι έκδοτες, που, άφο τους έχουν επιβάλει ένα βαθύ τρύπο για τη δημιουργική πρωτοτυπία, μια χρόνια περιφρόνηση για την τέχνη κι έναν απόλυτο θαυμασμό για τους διαφόρους κρετινώντας του κοινού, τους άλυσθενους για πάντα με πυγικά συμβόλια στην πόδια αυτών των μεγάλων μυτελένων από τον Puccini και τον Giordano.

Νέοι συνέβετες της Ιταλίας, ερμηνεύτε λοιπόν τα άδεια και τις ακδεμίες, για να μελέτατε και να συνεργάζετε μεταξύ σαν πλέον άπολυτη έλευσηρια. Ξεσηκωθείτε έναντι στην τυραννί των έκδοτων, στην άλλασση του κοινού και στη φλογιά της λίγη αυτοκέντρη μοναρχίας. Η διαπολιτική μας στην ίδια περίοδο προσπαθεί να μετατρέψει την ιταλική μουσική σε έναντι άριστην δρόμοτρο. Να μεταλλάξουμε την οργή της φυγής στην οργή της πορείας, την οργή της παραδόσεως στην οργή της αναπτυξής.

Καρέ συνέβετες οφείλεται να είναι ο συγγραφέας του δικού του ποιητισμού, για την οργή της περιφρόνηση για το μοντέρνο κοστούμι μέσα στην όπερα.

Να καταπλεύσουμε μαζί κατηγοριακά όλες τις ιταρικές άναυδοτέσσες, την παραδοσιακή ακηπούθεα και την περιφρόνηση για το μοντέρνο κοστούμι μέσα στην όπερα.

Να πάλευσουμε μαζί έναντι στην έκεντρηση και δηλητηριώδη έπιπλα των παραμόνων του είδους Tosif και Costa και των ναπολιτανικών καντονέτων. Ν απορρίψουμε μαζί την ιερή μουσική, που, δεσμογέντες της χρειαστούσαν, θα μετατρέψει την ιταλική μουσική σε αυτήν έντονης άριστης δρόμοτρος. Να μεταλλάξουμε την οργή της φυγής στην οργή της πορείας, την οργή της παραδόσεως στην οργή της αναπτυξής.

Καρέ συνέβετες οφείλεται να είναι τα άδεια της παραδόσεως πάνω από πρωτοτυπία και έπανταστικότητά στην μουσική.

Να διδάσκουμε τελικά τους έπαυτους μας που βρίσκονται και αφερίγκανται από την ορθή των μελετώντων και των κακούσκων.

Στο παρόπαλο ένενθετο τρέλακομενο, διαρρούμεται σα άριστη σημαντική της φωνητικής μας έπαυτη, όπου οι άντιτοποι και οι αντίτοπες αυτής της πολιτικής ποιητισμού που συνέχεται από τους Φλαμαρόνους στον Bach. Τους άντιτοπους την υπόσχεται κι ότι δύσκολα τις προσπέσεις τους σε αυτόν την περιοδό θα πετύχουν κακούτερα. Η μια αλλήλης πολιτισμός από την άριστη πολιτισμούς, καρέ καρέ των μουσικών που διαπλανώνται από την άριστη πολιτισμούς της πολιτισμούς των θεατρών, καθώς και των μουσικών που διαπλανώνται από την άριστη πολιτισμούς της πολιτισμούς των καθηγητών.

Διακρίπτουμε ότι διαφορετικοί πρότοι πολιτικοί κλίμακον. Οι διαφορετικοί αισθητικοί των μελάδων, τών έλασσων, των αυδεισμάτων, καθώς και οι άλωσισμανοι πρόφραστοι τρόποι κλίμακον, με άλωσισμας τόνους. Δεν είναι άλλα πορτά ολόρραγο ένας μοναδικόν άριστον και άπαντον τρόπον χρωματικής κλίμακας. Δήλωνομε επι πλέον, ότι οι δέες της μουσικής και της διαφορών είναι άπολτα σταθερές.

Από τους απεριφρόνωμενους συνθετισμούς και τις διφορές σχετικές στη έπαυτη μεταβολή της ιταλικής γραμμής που συχναστικά από τη συνέχεια έβδηλημα χιλιάρινων κυατών στους δίνοντα κλίμακαν.

Ωρα πρέπει να άδεισμε υπόμερη που τους διττούς, μονούς και συνέστενα χρόνων μέσο από σχέσεις τους και της άλληστησηράς τους, δημιουργώντας έδαν και καρό υπόμερη μεταξύ διαδικασιών και διαδικασιών-τριβούσιων, τριβούσι-διαδικασιών και διαδικασιών-τριβούσιων. Ένα η περιοδός μέτρο σε χρόνο μόνο, θα διατηρηθεί σε όλη τη σειρά της η έπαυτη μεταβολή των καταδικασθέντων συμμένων με τους γέλαιους και φυλακές νόμων αυτού του ποναριού.

Με την έπιπλη σφρίλιση στο άποτοπον της ποναριάς της έναρξης της ένδραγκησης. Πρέπει ο άνταρμανόντας να ενρράγηται πάντα στην ποναριά της ένδραγκησης.

Όλο αυτό θα γίνεται σύντονα έφοδον τα άδεια, τη λίξεια και οι μουσικές θα έχουν τελειώσει και κλείσουν και τα κλείσουν και τα φύγουν. Ήταν μελανότατος το πολύτιμο ένδοντα. Βάθησε στην ποναριά της ένδραγκησης.

Ο ουρανός που άλλαξε, τα κινούσια νέα πόρτα, η αστρική σύγχυση των έμπορων λιανιών, οι μεγάλες ταραγμένες πρετειώντες και οι απειράθη μες κανιδαρές έργοντας μετατρέπονται σε ισχυρές κατοβατικές φύσεις, μέσα από την ώρα του μουσικού. Αυτές οι φωνές τραγουδούν τα πάθη, τις θλεάσεις, τις χαρές και τους πόνους τού πάθωντο που ή μαγειά της τέχνης ανασυρρέει και αναγνέψει με τη φωνή. Έτοιμοι, οι μουσικές φώνες δεν είναι πάρα τα φωνώνεια και τα σπασμότατα μοναδικού Όλου.

Η κάθε κίνηση αντιστοιχεί στο περιενούργιο αίτιο, στην ιντιγκτική δύναμης έκφρασης και διάντησης και στη διαστήμη του καλλιτεχνικού μπονγουάρου.

Η θεωρητική του δραματοποιημένου μουσικού ποιητισμούς ήταν η άπειρη κατάρτηση του ποναριού μεσά στη γραντά του ομηρούσαρου σα μια μερική συνέπεια της άνθρωπης που έπειτα.

Δεν μελανώντας το πολύτιμο ένδοντα. Βάθησε πολύτιμα στην ποναριά της ένδραγκησης.

Το διαδικαστικό που ποιεύει δεν είναι γραμμένο στην έλευσηρια του χώρου, λαζαλώνται στην ποναριά της ένδραγκησης.

Έτοιμος θα έχουν τους πολιωρικούς ύπερων με δέλτες τις λυρικές και πτωρικές άποκρισεις, έκφραστοντας την ποναριά του χώρου, δημιουργώντας την ποναριά της έλευσηριας στην ποναριά της ένδραγκησης.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στην ποναριά της έλευσηριας της ποναριάς.

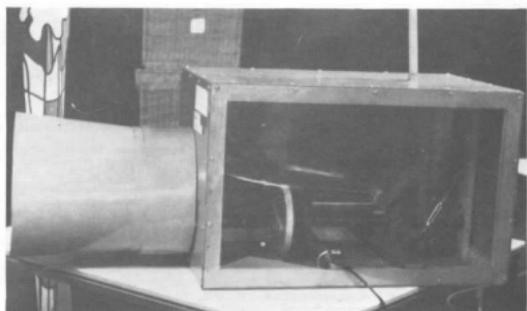
Επί τόπου της ποναριάς και το χώρον, ζαλώνται στη

Ο φουτουρισμός είναι ένας ιδιαίτερος «-ισμός», πού έμφανιστηκε στις αρχές του αιώνα, νά ταράξει με τήν πολυμορφία του και με τήν έντοτητά του, όχι μόνο τὸν κόσμο τῶν τεχνῶν ἀλλά και μά δόλκηρη ἀντίληψη αὐτοῦ τοῦ κόσμου μέσα στὸν όποιο γεννήθηκε. Βρισκόμενη λοιπόν μπροστά σὲ μά τριπλή φουτουριστική ἀντίληψη τοῦ κόσμου, τῆ φιλοσοφικῆ ἀντίληψη, τῆν καλλιτεχνικῆ καὶ τῆν πολιτικῆ παρατήρησα δτὶ οἱ σχέσεις τους είναι πολύπλοκες καὶ λεπτές. Τὸ νά ἀρνεῖται κανεὶς τὶς θεοβαύτητες καὶ τὰ κατεστιμένα δεδομένα, νά θγαίνει ἀπό τῆ Σοφία, νά παλέυει ἐνάντια στὴ ασπιλὰ τῶν δηλητηριασμένων ήθων καὶ θέμιμων. (σὲ μιὰ ιστορική στιγμὴ ποὺ πολιτείες, πολίτες καὶ ή ιστορική ἀνάσα τους ἦταν μπουκωμένες, καὶ ὁ περετός τῆς ἔκβιομχάνιστης ἀνέβαζε τὸ θερμόμετρο τῶν κοινωνικῶν ὄργανισμῶν). ἀντηρούσων τὸ «κριτικό» πνεύμα τοῦ φουτουρισμοῦ. Καὶ δέν ἐπρόκειτο μόνο γιὰ μά ἀρνητὴ ἡ γιὰ μιὰ πρόκληση, ἀλλά καὶ γιὰ μά διαπίστωσα ὅτι ὁ κοινωνικός ὄργανισμὸς λειτουργοῦσε ἀσχῆμα, μέσα στὸ μπλοκάρισμα τῆς κατεστιμένης τά- Εης πραγμάτων ἀπό τὰ διάφορα θετικιστικά συστήματα, τά ὅποια ἀποδεικνύονταν ἀνεπαρκὴ γιά νά ἐγγυηθοῦν καὶ νά ἔξασφαλισούν μιὰν ἀλλη κουλτούρα. Οι φουτουριστικοὶ λόγοι δέν ἦταν λόγοι ἀπόδρασης ἀλλά λόγοι γιὰ ἔνα Εεκίνημα.

Είναι θεραιός ὅτι ἡ σημβολή τοῦ φουτουρισμοῦ είναι σημαντική τόσο στὴν ιστορία τῆς τέχνης όσο καὶ στὴν ιστορία γενικότερα. Συνέλαβε τὸ θάνατο καὶ τὴν ἀκίνησία τῆς σκέψης καὶ τῆς παραδοσιακῆς τέχνης. Κατανόησε ὅτι ἡ κίνηση, ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάσταση, θά ὀδηγούσε σε νέες φόρμες καινούργιες καταστάσεις, σε καινούργιους τρόπους ν' ἀντιλαμβάνεται καὶ νά δημιουργεῖται κανεὶς τὰ πράγματα, κι ἐκεὶ βρίσκεται καὶ ὁ υπερβατικὸς τοῦ χαρακτηρισμός. Το μέλλον τῆς ἔκβιομχανοποιημένης ζωῆς ἦταν τὸ παρόν τῶν φουτουριστῶν. Τὸ μέλλον τῆς ἔκβιομχανοποιημένης ἦταν ἡ προέκταση τῶν φουτουριστικῶν «προφητειῶν» (τό-σο οι αυλλογιστικὲς όσα καὶ οι πλαστικές).

«Ἄς πούμε ὅμως ὅτι μέσα στὸν ἐνθουσιασμὸν του γιὰ τὸ μοντέρνο ἀποδείχτηκε ἀνίκανος νά κάνει καὶ τὴν κοινωνική κριτική αὐτῶν τῶν μοντέρνισμῶν καὶ τῶν ἀνθρώπινων ἐπιπτώσεων τους. Ανίκανος ἡ κακῆς διαθέσεως;

Ο φουτουρισμός, κι ἄς σημειώσουμε

1. Φουτουριστική κατασκευή οργάνω για την παραγωγὴ θαρυβων.

έδω ὅτι ἀναφερόμαστε στὸν ιταλικὸν φουτουρισμό, είναι ἔνα κίνημα τέχνης καὶ πολιτικῆς, γοντευμένο ἀπό τὶς φόρμες, πού δέ θέλει νά δεῖ, καὶ τὸ παραδέχεται, ὅτι οἱ καινούργιες αὐτὲς φόρμες ἔχουν κι ἔνα περιεχόμενο: τὴν καινούργια βαρβαρότητα. Ή πολιτικὴ κριτικὴ τοῦ φουτουρι-

σμοῦ, δέν ἥρθε νά προστεθεῖ ἀπό τὰ ἔθω, γιατὶ ὁ ίδιος ὁ φουτουρισμός γνωρίζει καὶ θέλει νά λέγεται κοινωνικός φουτουρισμός. Ή πολιτικὴ είναι μιὰ ἀπό τὶς στιγμές του. Κανεὶς πολιτικὴ καὶ είναι πολιτικός μέσα ἀπό ἔναν ἐμφατικὸ δοξασμό. Ο μηρυκασμὸς παλιών ἀναζητήσεων

2. Ο φουτουριστής μουσικός Russo solu σε σκίτσο του ζωγράφου Boccioni.

3. O Diaghilev και ο Stravinsky στο σπίτι του Marinetti με δρόσιο την «Intonarumori». 1914.

4. Παρτίτουρα του L. Russolo: Συνφύμα μιας πολής, 1914.

και προβληματισμών πού διαμόρφωναν τὴν προβληματική τοῦ Κράτους, τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς ιταλικῆς κουλτούρας χρόνια πρίν. ὅλων τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ὄμάδων πού τίς ἀναμασούσαν ἀδιάκοπα καὶ πού κατέληγαν νά τις Εανακαταπίνουν, ὀδηγήσε τοὺς φουτουριστὲς στὴ θερπιτική ἀπώλεια μιὰς σάπιας τροφῆς ἡ οποία ομῶς δὲν ἐπέφερε μιὰν ὁθρεψία. Ο κοινωνικὸς ὄργανισμὸς βάλθηκε νά θρέφεται μὲ τοὺς φουτουριστικοὺς «έμετους».

Ἡ φουτουριστικὴ μουσικὴ, εἶναι μία ἀκόμα μαρτυρία τῆς φουτουριστικῆς ἀντίληψης τοῦ κόσμου. Σὲ μιὰ ἀποχή, ὅπου ἡ παράδοση βίνε τὴν ἀποσύνθεση τῆς, στὶς παραμονές ἐνός πολέμου ποὺ θά ἀλλάζει τὴ λογικὴ τῶν πραγμάτων, τὶς φυσιογνωμίες τῶν κοινωνιῶν καὶ τῆς Τέχνης τους. τὸ κίνημα τοῦ φουτουρισμοῦ δημιουργεῖ στὸ χώρῳ τῆς μουσικῆς μᾶς σημαντικὴ τομὴ ἡ οποίᾳ ἔγινε καὶ ἡ ἀφετηρία, κατὰ τὴ γνώμη μου, τῶν σύγχρονων μουσικῶν προβληματισμῶν καὶ ίδιατερα τῆς ἡλεκτρονικῆς μουσικῆς.

Ἡ ἀνάνεωση τῆς λογικῆς τῶν ἔργων τέχνης ἀπό τοὺς δημιουργούς τους, καὶ τῶν χρησιμοποιούμενων ὑλικῶν, ἡ συνειδήτη ἀρνητὴ τῶν ἡδὴ ὑπαρχουσῶν ἀξιῶν, καλλιτεχνικῶν, πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικοπολιτικῶν. δέ θά μπορούσαν μέ τίποτα νά χαρακτηριστοῦν ἀνεδαφικές, σύτοπικές. Ὁ πόλεμος τῶν πρωτοπορῶν προλάβαινε τὸν πόλεμο τῶν στρατιών. Ὁ Σαΐν-Σιμόν θά ἐλεγε: «έποχη κριτικῆς» πού ἀναφέταιται, ἀνωνιά, προέενει πυρετούς, μέσα ἀπό πολυάρθρως ἐμπειρίες πού φτάνουν ἔως καὶ τὴν ἀντίφαση τους, καὶ πού ἀντιπαρατίθεται στὴν «ὄργανικῃ ἐποχῇ» πού ζει μέσα στὴ στασιμότητα τῶν

ἡδὸν ἀποχτημένων ἀποτελεομάτων. Ἡ θεματικὴ τῆς φουτουριστικῆς μουσικῆς παρακολουθεῖ καὶ μοιράζεται τῇ θεματικῇ τῶν ὑπόλοιπων μορφῶν τῆς φουτουριστικῆς τέχνης: ἰδεολογίας καὶ φιλοσοφίας: πόλεμος, ἐκθιμογνωσίας, κίνησης, ταχύτητα, μοντερνολατρίας κ.ά. Πρόκειται γιὰ «μελέτες» ποὺ προετοιμάζουν τὴν ἐπανάσταση τοῦ μουσικοῦ λόγου, μέσα ἀπό τὴν ίδια τοῦ τί «ἔκρηξη». Μελέτες πού βίᾳς ἐπιτίθενται στὴ μουσικὴ γραφή, ὅπως τὴ γνωρίζουμε ἡδὸν τὶς ἀρχές αὐτοῦ τοῦ αἰώνα, ἀλλάζοντας τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῶν μέχρι τότε μουσικῶν μοντέλων καὶ διαθέλλοντας τὴν ἀπόλυτη τονικὴ ἐλεύθερια μέσα ἀπό τὸ σπάσιμο τῶν μουσικῶν αριών.

Ἡ μουσικὴ, καὶ ὅχι μόνον αὐτὴ, ὑπακούει στὴ διαισθηση, στὴ δίχως νόημα φαντασία, στὴ δύναμη, στὴ βία, στὴ διαρκὴ δυναμική κίνηση, καὶ ὅχι στὶς «κινήσεις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος που ἀποτελούσαν τὸν εὔαισθητο ἄνθρωπο» — κατὰ τὸν «Ἀρνολντ Σέννμπεργκ, καὶ οἱ ὄποιες προσδιορίζονταν μουσικοὶ ἀπό ἓντα ἀρμονικό σύστημα, συμμετρικό ὡς πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴ δομὴ τοῦ καὶ τὴν παραδοσιακὴ μετρική. Ἡ σύστασι τῶν πραγμάτων δέν δέριοται σε μία σύνθεση μουσική, ἀλλὰ μέσα στὴ μουσικὴ ἀποσύνθεση τὴν καὶ θορύβων, μία πολυφωνία θορύβων πού ἐκφράζει τὴ ρίζα, τὴν ἀρχὴ τῶν πραγμάτων, καὶ πού ἐναντιώνεται στὸν νομοτελειακὸν χαρακτήρα τῆς μουσικῆς. Γίνεται δέ ἡ καινούργια ἡχητικὴ δυνατότητα καὶ τῆς ἀνθρώπινης φωνῆς καὶ τῶν καινούργιων κατασκευῶν στὸ δρύγαν.

Ἡδὴ ἀπό τὸ 1911, Ὁ Σέννμπεργκ στὴν Πραγματεία περὶ Ἀρμονίας ὑποστήριζε ὅτι μόνον ἡ κίνηση παράγει αὐ-

τὸ πού θά μπορούσαμε ἀληθινά νά ὄνομάσουμε παιδεία (Bildung) ἡ ἀνάπτωφή-μόρφωση (Ausbildung), δηλόκληρη παιδεύση (Durchbildung), καὶ ὅτι τὸ πρώτα καθήκον τοῦ δασκάλου συνίσταται στὸ νά ταρακούνεται τὸ μαθητή. Ἡδὴ ἡ προβληματικὴ τοῦ Σέννμπεργκ περιστρέφοταν γύρω ἀπό τὸ ζῆτημα μιὰς ζωντανῆς προσωπικότητας ποὺ δρίσκεται σὲ «κατάσταση συναγερμού» δηλαδὴ σὲ «βίαιη ἀσύμφωνη» μὲ τὸ περιβάλλον της. Δέ τιθεται λοιπὸ τὸ ζῆτημα τῆς τεχνικῆς ἡ τῶν καλλιτεχνικῶν μέσων τόσο, ὅσο τὸ ζῆτημα τῆς ἐκπαιδευσης πού θά μορφώσει ἔναν καλλιτέχνην. Ἡ τεχνικὴ δὲν είναι παρά τὸ «ν' ἀκούει κανεὶς τὸ μέσο του». Ὁ καλλιτέχνης, θά πει ὁ Σέννμπεργκ, δέ ἂνθισχει σύμφωνα μὲ τὰ κριτήρια τοῦ ὥραιου, μά σύμφωνα μὲ μιὰ ἔσωτρικην ἀνάγκη. Ἡ σημαντικὴ τομὴ πού χαράζεται ἀπό τὸν Σέννμπεργκ μὲ τὴν Εἰσαγωγὴ στὴν «Πραγματεία περὶ Ἀρμονίας» είναι τομὴ στὴν εὐκόλη μιὰς ὀριστικά κλειστής μεθόδου δουλειάς, ἀναζήτησης μουσικῆς, παιδείας ἡ οποία ἀρθρώνεται μὲ τὸ κριτικὸ πενεύμα τοῦ «μαθητῆ», ἀπέναντι στὴν παραδοσιακού τύπου Παιδεία.

Τὸ «λειτουργικό» στὴ φουτουριστική τέχνη γενικά καὶ στὴ μουσικὴ ειδικότερα, εἶναι συνώνυμο τοῦ «δημιουργικοῦ» καὶ σχετίζεται μὲ τὸ «εὐρηματικό», πραγματοποιώντας τὴ ρήη μὲ τὰ κλασικά πρότυπα. Τὸ ἔργο πού ἀποδίδεται, είναι ἔργο μέφαντασία, ἔργο πού παράγεται μέσα ἀπό μιὰ ἐνεργητικότητα «Ανοιχτή» — τῆς οποίας ἡ ἀειά, ὅπως θὰ ἐλεγει ὁ Μπασέλαρ, ὑπολογίζεται μὲ τὴ δυνατότητα ποὺ έχει νά παράγει τὸ καινούργιο.

Ἡ διαισθηση, σά δυνατότητα τῆς

έξυπνάδας, ή διαίσθηση, σάν πρώτη ούσια της έμπινευσης, έχει άμεση σχέση με την κίνηση, την ένεργεια, τη δύναμη, έννοιες ανάπτυξης στους φουτουριστές και έμπινευσμένες από τους Μπέργκρους. Σορέλ και Νίτας.

Η μουσική όφειλε νά επεράσει τή γνωση της μουσικής, και νά πέρασε στην κατανόηση τού καινούργιου άνθρωπου, με τίς καινούργιες άναγκες. Η σκέψη γίνεται πράξη, κι η ίδια ή μουσική δημιουργεί μιάν άλλη μουσική. Ό καινούργιος μουσικός κόσμος δέν είναι πράξη άντα την δυναμικό προσχεδίο έν δυνάμει, έξελιξμο. Είναι δράση άναμεσα στις άλλες, πού θέτει σε κίνηση τό «στατικό» κόσμο. Παραπρει τούς καινούργιους ρυθμούς τού φυσικού και υλικού περιβάλλοντος και τούς μεταλλάσσει σε ήχους ή θρύβους, με τή θοβίσεια μιάς έσωτερικότητας πού μοιάζει μεταφυσική. Η μουσική πράξη φέρνει τή μοντέρνα ανειδήση και άντιληψη τού κόσμου, καθώς και τά στοιχεία τής δυναμικής του.

Ο Φόδι Χάρταμπον στο κείμενο του «Γά την άναρχια στη μουσική» (1912), στό Άλμαντ τού «Γαλάζιου Καβαλάρη» (Blauwe Reiter), ύποστηρζει κι αύτός, με τή σειρά του, τήν άπειλευθέρωση τών ήχητην ύλικών καθώς και τήν παρουσία ιδιαιτητούς ήχητης πηγής μέσα σ' ένα μουσικό έργο- θέση ή άποια σπριζόταν στο βαθύτερο σεφεκτικό τού δῆτ- «κάθε μέσον πού προέρχεται άπο μιάν έσωτερηκή άνάγκη είναι ωστό», και ύποστηρζεται άπο τή «θέληση τής έσωτερηκής διαισθησης». Η άντιληψη τού φουτουρισμού γιά τόν καινούργιο κόσμο, περνάει άπως ήδη επίπει, μέσα σ' όλες τίς μορφές τής φουτουριστικής τέχνης. Η αισθητική τής μηχανής, ή άποια πρώτωσημενίται στό πρώτο Μανιφέστο τού 1909, ειδάγεται άπο τόν Μπαλλίλα Πρατέλλα στό Τεχνικό Μανιφέστο τής Φουτουριστικής Μουσικής (26 Μαρτίου 1911): «Νά προσθέσουμε τελικά στά μεγάλα κυριάρχα μοτίβα τού μουσικού ποιήματος, τό δοσέδαμο τής μηχανής και τό θρίαμβο τού ήλεκτρικού». Η αισθητική τής μηχανής δόηγε στην αισθητική τού θορύβου: δή ήχος-θόρυβος, ή άποιος εισάγεται άπο τόν Ρούσσο- δημιουργείται με τόν «άυξανόμενο πολλαπλασιασμό τών μηχανών», — πολλαπλασιασμός και δίχως όρια άναπτυξη τών άνθρωπινων φιλοδοξιών και έπιμυσμάτων — και άπαιτει μιά νέα μηχανική ένορχηστρωση. Η έρευνα αυτή, στό χώρο τής μουσικής, έφερε σάν άποτελεσμα τήν

κατασκευή τών «intonarumori», θορυβώδικες ήλεκτρικές μηχανές-κουτιά που παρήγαναν ήχους, θορύβους, τό «μουσικό θόριμο». «Η άρχαια ζωή δέν ήταν παρά σωτή - ύποστηρζει στό Ρούσσοσαλ στό Μανιφέστο «Η τέχνη τών θορύβων» — «ό θόρυβος γεννήθηκε μόνον τόν 190 αι. μέ την άνακαλύψη τών μηχανών. Σήμερον ο δόθορυβος κυριαρχεί πάνω στήν εύαισθησία τών άνθρωπων...». Τό πρώτο «θορυβιστικό» κονσέρτο «Spirali di rumori intonati» δίνεται στό Teatro dal Verme στό Μιλάνο, στίς 21 Απριλίου 1914, ένα δεύτερο στή Μοδόνα στίς 2 Ιουνίου 1914 κι ένα τρίτο στό Λονδίνο στίς 15 Ιουνίου 1914. «Καινούργια μηχανική αισθητη, τέλεια συγχώνευση τού έντστικου με τήν άποδοση τού μοτέρ», θά έγγησει και θα Μαρινέττι στό «Φαντασία χωρίς τίμη» και θά καταστρέψει «κτηνωδώς τή σύνταξη τών φράσεων, όπως οι φουτουριστές μουσικοί θά «καταστρέψουν» τή μουσική σύνταξη. Θά μαλήσει δέ, δανειζόμενος τό φουτουριστικό μουσικό λεξιλόγιο, γιά «συγχρόδεις τών όνομαποιών», στό «Άνδριανούπολη-Πολιορκία-Όρχηστρα, γιά «περιλήψεις θορύβων» ή γιά τή κρήση μουσικών και μαθηματικών σημάτων καθώς και δέλλεων έντος παρενθέσεων, πού θά έποιτρουγρύνουν σάν άνδειεις γιά τήν άναγνωση τού λογοτεχνικού ή τού ποιητικού κειμένου, όπως (γρήγορα), (πιο γρήγορα), (άργετρα), (δύο χρόνων), οι άποιες ρυθμίζουν τήν ταχύτητα τού στύλ. Γιά δέ τή φουτουριστική κινηματογραφία, ή «άποσύνθετη και άνασυνθέτη τού Σύμπαντος, σύμφωνα μέ καπρίσια θαυμαστά», ύπογραμμένη άπο τόν Μαρινέττι, Κορρά, Σεπτιμέλλι, Τζίννα, Μπάλλα, Κίτι, σημαίνει: «Ζωγραφική - γλυπτική - πλαστική δυναμισμός - λέξεις έλευθερες - θορυβισμός - άρχιτεκτονική - συνθετικό θέατρο».

Ο Κορρά, στό «Η Ζωγραφική τών ήχων, θορύβων και μυρωδών» διανοείται τή δυνατότητα νά έκφραστούν ζωγραφικά ή ήχοι, οι θόρυβοι κι οι μυρωδές. «Δέ χωράει άμφιβολία, θά πει ή διος, ιο δή τή σωτή είναι στατική, και δή οι ήχοι, οι θόρυβοι και οι μυρωδές είναι δυναμικές, ιο δή οι ήχοι, οι θόρυβοι και οι μυρωδές είναι φόρμες και διαφορετικές έντασεις δόνησης, ιο δή κάθε διαδοχή ήχων, θορύβων και μυρωδών τυπώνει μέσα στο νού ένα άραθούργημα άπο φόρμες και χρώματα». Οι πίνακες θά έκφρασουν «άντιστοιχιες πλαστικές τών ήχων-θορύβων και μυρωδών τών θεά-

τρων, τών μιούζικ-χώλ τών κινηματογράφων, μπορδέλλων, σταθμών, λιμανιών, γκαράζ, έργοστασών κ.λπ. Ο διος, μάς θυμίζει τήν έφαρμογή αύτής τής ζωγραφικής στούς πίνακες του: «Η κηδεία ένος 'Αναρχικού, και Τινάγματα άμαξας».

Ο Πραμπολίνης έμπινευσμένος άπ' άλα αύτό θα γράψει «Τά χρώματα τών ήχων» και θά παράγει τή «Χρωμοφωνία».

Θά τολμούσα νά πώ δή οι φουτουριστικές φόρμες: τό άραθούργημα, οι μυτέρες γνωσίες, οι πλάγιες γραμμές, η σφαίρα, ή έλευση, ή σπείρα, ή πλάγιος κύλινδρος και κάνως, οι έλλειψειδείς καμπύλες γραμμές, έκφραζονται και μέσα άπο φόρμες μουσικές. Πρόκειται γι αύτή τήν «-άτελειωτη ποικιλία ήχων-θορύβων», πού σπάνε τόν «κλειστό κύκλο τών καθαρών ήχων». Στή θέση τής «Ηρωικής» ή τής «Ποιωνεϊκής» και γιά τή μεγαλύτερη ικανοποίηση τού κοινού, όπως σημειώνει στό Ρούσσοσο, προτείνεται θ συνδιασμός τών θορύβων τών τράμ, τών άυτοκινήτων, τού πλήθους πού φωνάζει.

Στόν «μουσικό άπερθασιμό» τού Ρούσσοσο, έρχονται νά προστεθούν: θ «φυσικός άπερθασιμός» τού Μποτσιόν (δηλώση τής συνέχειας, τής προέκτασής τών άντικειμένων μέσα στό χώρο) και θ «πλαστικός άπερθασιμός» τού Κορρά (ή διεύδυση, στή Ζωγραφική, δύλων τών συμπαντικών δυνάμεων πού μεταφράζονται τό ίδιο και μέ τό χώρων και με τόν ήχους και μέ τίς μυρωδές).

Futurist Music: Conflict Between the «Old» and the «New» World. H. Mahaira

Futurism is a special «-ism» that appeared in the beginning of the century to agitate by its polymorphism and unity not only the world of arts but also the entire conception of the world in which it was born. It is certain that the contribution of futurism both to the art history and history is of great importance. It has managed to conceive death and the immobility of thought and traditional art.

The repertoire of futurist music follows and shares the repertoire of the other manifestations of futurist art, as well as, its ideology and philosophy: war, industrialization, motion, speed, adoration of modernism, etc. A series of «studies» prepared the revolution of music that has started from its very «explosion». These studies violently affected the traditional music writing common up to the early 20th century by changing the architecture of the conventional music models and aiming to the absolute tonic freedom through the breaking of music joints.